

[Gerda Mundt.]

ningerne vilde blive til Gavn eller til Skade for Samfundet.

Ved første Behandling af disse Lovforslag for godt to Aar siden blev det ogsaa af Fru Elna Munch fremhævet, at det netop vilde gavne Ægteskabet. Vi har den modsatte Opfattelse. Jeg vil gerne i faa Ord citere, hvad der blev sagt af vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, nemlig at jo mere man skaber de løse og løseste Kønsforbindelser den samme Retsvirkning med Hensyn til Børnene, jo mere undergraver man Motivet til at indgaa Ægteskab. Det er i Virkeligheden kort udtrykt den dybeste Motivering for, at vi ikke kan gaa med til Hovedlinien i disse Lovforslag.

I Norge, hvor en lignende Lovgivning er blevet gennemført, siges den at have givet Anledning til mange vanskelige testamentariske Bestemmelser og mange Retssager, og vi ønsker ikke, at saadanne Forhold indføres her. Der har altid, som vi ogsaa siger i vor Betænkning, været en hel Del Børn, for hvem det ikke har været muligt at fastslaa Faderskabet, og vi vil være villige til at medvirke til, at i det hele taget Børn, der er født uden for Ægteskab, faar en saa god Start i Livet som vel muligt og saa gode Kaar som muligt; men jeg mener, at den Paragraf i Hovedlovsforslaget, som bestemmer, at Barnet skal forsynes og opdrages og uddannes under Hensyn til begge Forældres Levekaar, dog saadan, at der lægges Hovedvægt paa Barnets Tary, virker i denne Retning, og den vil jo i høj Grad, ligesom visse andre Bestemmelser, skærpe Kravene til Barnefaderen, og det mener jeg er fuldstændig rigtigt.

Vi har ogsaa i Udvalget været inde paa en Drøftelse af Muligheden af at udvide Rammerne for det, som vi kunde gaa med til, noget under Hensyn til den endnu gældende Arveforordning af 21. Maj 1845, som handler om de Børn, der i Sverige bliver kaldt for Trolovelsesbørn; Tanken var, at Overørigheden under særlige Forhold, hvor der er givet Ægteskabsløfte, efter Moderens Begæring kunde give Barnet Arv og Navn efter Faderen, naar det under en Retssag, som var anlagt efter de for Faderskabssager gældende Regler, blev godtgjort, dels at Faderskabet var fastslaaet, dels at der var givet Ægteskabsløfte, og at ingen af Forældrene var bundet af andet Ægteskab. Vi har imidlertid ikke kunnet finde nogen Tilbøjelighed hos Flertallet i Udvalget til at indskrænke Lovforslagets Omraade til at gælde denne mindre Gruppe, og derfor har vi ikke stillet Ændringsforslag om det, men

at vi maa stemme imod Lovforslagets Hovedprincipper.

Som det allerede er blevet fremhævet af Ordføreren for Venstre, er vi og Venstre fælles om adskillige Ændringsforslag. Vi mener, at det naturlige er, at Barnet har samme Navn som den af Forældrene, det bor hos — oftest Moderen, og vore Ændringsforslag Nr. 1, 2 og 3 fastholder Linien i den nugældende Ordning; vi finder det urimeligt og utiltalende, at Barnet i Alderen fra 18 til 22 Aar selv skal kunne forandre sit Navn. Det kan det Barn, som er født i Ægteskab, ikke gøre, selv om det maaske kunde ønske at faa sin Moders Navn, og vi mener ikke, at man paa noget Punkt skal stille de Børn, der er født inden for Ægteskab, ringere end de andre. Ogsaa derfor har vi stillet Ændringsforslag paa dette Punkt, nemlig i Ændringsforslag Nr. 4.

Med Hensyn til Moderens Pligt til at opgive Barnefaderens Navn har vi jo stillet Ændringsforslag sammen med Flertallet, der gaar ud paa, at Moderen ikke blot skulde kunne fritages herfor, hvor der er Tale om, at Barnet kan være Frugt af en Forbrydelse — saadan som det oprindelige Lovforslags Paragraffer gik ud paa —, men ogsaa i Tilfælde, hvor der gjorde sig særlige Forhold gældende. Hvis der f. Eks. økonomisk er sørget for Barnet, f. Eks. ved en Livrente, til Barnet er 18 eller 21 Aar, behøver Moderen ikke at opgive Barnefaderens Navn. Vi finder det Forslag, som forelaa, for snævert, og vor Ændring er altsaa blevet tiltraadt af Flertallet. Med Hensyn til Uddannelsen ud over 18 Aar, der i Lovforslaget tilstaaes Børn, som er født uden for Ægteskab — der gives Faderen Pligt til i visse Tilfælde at give Bidrag hertil —, har vi ikke kunnet gaa ind derpaa; det er ikke, fordi vi ikke godt kan se, at mange af de Børn kan trænge til Støtte, men vi mener, som allerede sagt, at det ikke er rigtigt at stille Børn født uden for Ægteskab bedre end Børn, der er født i Ægteskab. Det er ogsaa imod den gamle Hovedregel, at Forældres Forsorgspligt over for Børnene, saaledes som det ogsaa staar i Loven om offentlig Forsorg, § 3, ophører med det attende Aar — Resten maa være frivilligt, baade naar der er Tale om Børn i Ægteskab og Børn uden for Ægteskab. Man kunde godt tænke sig Tilfælde, hvis denne Lov bliver gennemført, hvor Børn, der er født uden for Ægteskab, i Virkeligheden bliver gunstigere stillet end Børn, der er født inden for Ægteskab. De vanskeligt stillede Mødre og Børn vil vi støtte og hjælpe paa alle Punkter. Vi